

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

22 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Guzun Ion

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și de către inculpatul Danu Igor, prin care se solicită sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Danu Igor xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxxx;

Stratieva Veronica xxxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.03.2018 – 27.07.2018;

Instanța de apel: 05.03.2020 – 01.12.2020;

Instanța de recurs: 04.02.2021 – 22.06.2021.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 iulie 2018, cauza fiind examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, *Danu Igor xxxxx* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.192 alin.(2) lit. b) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementară obligatorie sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale;

- art.188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Danu Igor o pedeapsă definitivă sub formă de

închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementară obligatorie sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale;

În baza art.84 alin.(1) și (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei neexecutate stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15.05.2018 (1 an închisoare), lui Danu Igor i-a fost stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementară obligatorie sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

Stratieva Veronica xxxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

- art.192 alin.(2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, iar prin aplicarea art.79 alin.(1) Cod penal s-a înlăturat pedeapsa complementară obligatorie - amenda;

- art.188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea art.79 alin.(1) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei;

- art. art.27, 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, iar prin aplicarea art.78 alin.(2) Cod penal s-a înlăturat pedeapsa complementară facultativă în privința inculpatei;

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui *Stratieva Veronica* o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 11 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Danu Igor, de comun acord și împreună cu *Stratieva Veronica*, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, prin înțelegere prealabilă la data de 11.09.2017, între ora 02:00 – 03:00, în timp ce se aflau la terasa de vară a cafenelei „Negustorii” amplasată pe str. xxxxx, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă în vederea realizării scopului lor infracțional, observând că *Postică Iurie* deține mijloace bănești, întrucât ultimul permanent achita pentru produsele consumate în cafenea, la un moment dat, profitând de faptul că cet. *Postică Iurie* a adormit la o masă în cadrul terasei menționate, a îndemnat-o pe *Stratieva Veronica* să sustragă de la *Postică Iurie* portmoneul.

În continuare, *Stratieva Veronica* la indicația lui Danu Igor, profitând de faptul că *Postică Iurie* a adormit, acționând cu intenție directă, în timp în care Danu Igor stătea la pândă ca să nu fie văzuți de către persoane terțe, pe ascuns a sustras din buzunarul sorților lui *Postică Iurie* un portmoneu confecționat din piele de culoare cafenie, la preț de 200 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 600 lei și 350 euro, care conform cursului oficial de schimb al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituia suma de 7 493 lei, permis de conducere, permis de ședere în Spania, un card bancar spaniol „Bankier”, toate pe

numele său, după care Stratieva Veronica împreună cu Danu Igor și cu bunurile sustrase, grăbiți au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel prin acțiunile lor părții vătămate Postică Iurie un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8293 lei. Ulterior, Stratieva Veronica și Danu Igor în continuarea acțiunilor lor criminale, după ce au ieșit din cafeneaua sus menționată, aflându-se la intersecția străzilor Ion Creangă și Belinskii, mun. Chișinău, au împărțit banii care se aflau în portmoneul sustras, iar actele pe numele lui Postică Iurie în scopul nimicirii și ascunderii urmelor săvârșirii infracțiunii, le-au aruncat într-o gură de canalizare.

Ca urmare, la 07.10.2017, la insistență părții vătămate, Danu Igor i-a restituit acestuia permisul de conducere sustras la 11.09.2017, pe care l-a găsit în gura de canalizare unde a fost aruncat imediat după săvârșirea infracțiunii.

Tot ei, Danu Igor, de comun acord și împreună cu Stratieva Veronica, la 06 mai 2018, aproximativ la ora 22:00 min, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane printr-un atac armat, împreună și de comun acord cu Răilean Serghei, acționând după planul criminal bine chibzuit în prealabil, l-au urmărit pe cet. Cușnir Vitalie până la intersecția străzilor Ion Aldea Teodorvici și Ion Pelivan, mun. Chișinău. Ajungând pe str. Ion Pelivan, mun. Chișinău și înconjurându-l pe cet. Cușnir Vitalie, acționând prin intenție directă în vederea realizării planului comun, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, Danu Igor i-a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea capului cu un recipient de sticlă pe care a pregătit-o din timp, după care, Răilean Serghei, i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale exprimate prin fractura mandibulei pe dreapta cu 7 deplasare, fractura oaselor nazale cu deplasare, edem al țesuturilor moi cu excoriații la nivelul feței pe dreapta, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

În circumstanțele nominalizate, Stratieva Veronica, continuând acțiunile criminale comune a percheziționat buzunarele cet. Cușnir Vitalie, de unde i-a sustras în mod deschis un telefon mobil de model "xxxx" cu nr. IME xxxxx și nr. IMEI xxxxx în care era instalată cartela SIM xxxx în valoare de 3 000 lei și mijloace bănești în sumă de 2 000 lei.

Intrând în posesia bunurilor sustrase, Danu Igor, împreună cu Stratieva Veronica și cealaltă persoană, au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută în vederea repartizării valorilor materiale sustrase.

În rezultatul acțiunilor respective, părții vătămate i-a fost cauzate daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 5 000 lei.

Stratieva Veronica, la data de 27 mai 2018, aproximativ la ora 11:30, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, mergând prin curtea blocului locativ de pe str. xxxx, mun. xxxxx, a urmărit-o pe cet. Mazîlu Ludmila și, alungând-o, a intrat în contact cu ultima, întrebând-o cât este ora, după care, în timp ce Mazîlu Ludmila deschidea geanta, Stratieva Veronica a stropit-o cu gaz lacrimogen în regiunea feței și, aplicându-i o lovitură cu mâna în piept, a încercat să-i smulgă de la gât lăntișorul din aur, la prețul de 5000 lei, cu

o iconiță din aur la prețul de 1 000 lei, o geantă la prețul de 500 lei, în care se aflau bani în sumă de 212 lei, un culon din aur la prețul de 4 000 lei și un telefon mobil de model «Samsung J5», cu numărul de IMEIxxxxx9, la prețul de 5 000 lei, însă din cauze independente de voința făptuitoarei, fapta nu și-a produs efectul, deoarece Mazîlu Ludmila a opus rezistență, fiind pusă astfel partea vătămată în pericolul cauzării daunelor materiale în proporții considerabile în valoarea totală de 15 712 lei.

Astfel, Danu Igor prin acțiunile sale a săvârșit infracțiunile prevăzute de art.art.192 alin.(2) lit. b), 188 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal, iar Stratieva Veronica prin acțiunile sale a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. art.192 alin.(2) lit. b), 27, 187 alin.(2) lit. e) și f), 188 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal.

3. Sentința în cauză a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Perevoznic Ruslan, care a solicitat casarea parțială a sentinței doar în privința inculpatei Stratieva Veronica, în latura pedepsei penale, cu înăsprirea pedepsei, prin excluderea dispozițiilor art.90 Cod penal, cu stabilirea în privința inculpatei a pedepsei cu închisoarea pe termen de 7 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că pedeapsa stabilită de instanță este nejustificat de blândă în coraport cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și nu își va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art.61 Cod penal.

A indicat că inculpata Stratieva Veronica, după comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnată a mai comis și alte infracțiuni ceia ce demonstrează că inculpata nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale.

3.2. Inculpatul Danu Igor, care a solicitat, casarea sentinței parțială în partea individualizării pedepsei, nefiind de acord cu termenul de pedeapsă aplicat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat, iar apelul inculpatului Danu Igor a fost respins ca tardiv, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

4.1. Cu referire la apelul declarat de către inculpatul Danu Igor, instanța de apel a reținut că inculpatul Danu Igor a fost prezent la ședința de judecată din 27.07.2018 (f.d.49, vol. IV), potrivit recipisei din 27.07.2018 (f.d.61 vol. IV), acesta a primit contra semnătura copia sentinței, însă apelul a fost depus la data de 18.12.2019 (f.d.96, vol. IV), adică peste 5 luni de zile.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că apelul inculpatul Danu Igor urmează a fi respins ca fiind depus peste termen.

4.2. Cu referire la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit anume infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 CPP, din punct de vedere

al pertinentei, concluziunii, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În opinia instanței de apel, prima instanță ținând cont de prevederile art.art.61, 75, 79 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, corect a stabilit inculpatei Stratieva Veronica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 11 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite, a fost suspendată, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut prevederile art.art.7, 61, 75, 79, 84, 90 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei lui precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut că, la data comiterii infracțiunilor prin sentința: 11.09.2017, 06.05.2018, 27.05.2018 inculpata Stratieva Veronica avea vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani, fapt care prin prisma prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal, reprezintă o circumstanță excepțională a cauzei și care urmează a fi luată în considerație în mod obligatoriu, la aplicarea pedepsei penale.

La fel, cu referire la prevederile art.76 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a reținut în privința inculpatei Stratieva Veronica, în cazul tuturor celor trei infracțiuni stabilite, circumstanța atenuantă determinată de starea de graviditate a acesteia și anume comiterea la 11 septembrie 2017, a unei infracțiuni mai puțin grave pentru prima dată.

Instanța de apel a considerat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere că faptele au fost comise de aceasta la o vârstă relativ tânără fiind în mare parte, sub influența altor participanți cu o vârstă mult mai mare decât dânsa; la momentul comiterii faptelor nu împlinise vârsta de 22 ani; este în luna a 9-a de sarcină; are la întreținerea sa un copil minor, or, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpată, iar pedeapsa stabilită este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatei.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor, declară recursuri ordinare:

5.1. Procurorul, care indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie exclus art.90 Cod penal în privința inculpatei Stratieva Veronica.

În opinia acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatei cu aplicarea prevederilor art.art.79, 90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, considerând că, instanțele de fond greșit și-au motivat soluțiile de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatei Stratieva Veronica, și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată de aplicare a dispoziției art.90 Cod penal, care obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare

condiționată a executării pedepsei, soluție care nu este motivată de către instanță și se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante.

A indicat că inculpata Stratieva Veronica, după comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnată a mai comis și alte infracțiuni, ceea ce demonstrează că inculpata nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale.

În contextul celor expuse, recurentul consideră că, concluziile instanței de fond și celei de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatei, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

5.2. Inculpatul Danu Igor Alexandru, care invocă dezacordul cu pedeapsa aplicată de către instanța de judecată și solicită aplicare unei pedepsei mai blânde. Inculpatul menționează că a omis termenul de declarare a apelului din motive de sănătate.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către inculpatul Danu Igor, urmează a fi respins, iar cel declarat de către procuror urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Danu Igor, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Lecturând textul recursului, Colegiul penal lărgit constată că, motivele acestuia au fost invocate și în apelul declarat, care însă a fost respins din motivul tardivității.

Conform prevederilor art.415 alin.(1) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.

Conform art.402 Cod de procedură penală termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau de la data înmânării copiei de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel.

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul inculpatului din motiv că a fost depus peste termen.

Un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încât părții care nu a utilizat apelul în termenul prevăzut de art.402 Cod de procedură penală, nu i se poate îngădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen și instanța de recurs este obligată să verifice dacă instanța de apel a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În speță, Colegiul penal lărgit consideră că, concluzia adoptată de instanța de apel este fondată și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termen, or instanța corect a concluzionat că, sentința în privința lui Danu Igor a fost pronunțată la 27 iulie 2018, iar potrivit recipisei de la f.d.61 vol. IV, copia acesteia a fost înmănată la aceeași dată.

Astfel, pentru Danu Igor termenul de 15 zile de declarare a apelului s-a început din data primirii copieii sentinței, apelul urmând a fi depus nu mai târziu de termenul de 15 zile, inculpatul însă a declarat apel abia la 18 decembrie 2019, fapt confirmat prin materialele cauzei (f.d.96 vol. IV).

Potrivit art.403 Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Conform art.404 Cod de procedură penală, apelul peste termen poate fi declarat de către participantul la proces care a lipsit atât la judecarea cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Colegiul penal lărgit menționează că, repunerea în termen este o prerogativă a instanței de apel, care urmează să se pronunțe cu motivația respectivă în textul deciziei, or, în cazul dat concluzia adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termen, avocatul de fapt neindicând careva motive în vederea repunerii acestuia în termenul omis.

Concomitent, Colegiul penal lărgit menționează că soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal, or, în cazul în care apelul este tardiv, judecata nu mai are loc, deoarece instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația în vigoare.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal lărgit concluzionează că inculpatul nu a folosit calea de atac apelul pentru a contesta hotărârea primei instanțe, iar instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și asupra legalității sentinței, prin urmare nu există teme nici pentru instanța de recurs de a se expune asupra motivelor indicate de către inculpatul Danu Igor în recursul său, impunându-se soluția respingerii pe acest teme a recursului declarat.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal lărgit reține următoarele.

Potrivit prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu pronunțarea unei noi hotărâri, în cazul în care nu se agravează situația condamnatului.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

De asemenea, se reține că potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției respective.

În recursul declarat de procuror, se invocă temeiul stipulat în pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau în cazul aplicării pedepsei individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului declarat rezultă că, procurorul critică decizia instanței de apel în partea aplicării în privința inculpatei Stratieva Veronica a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că concluziile instanței de apel în această parte sunt greșite, deoarece în speță sunt prezente circumstanțe care denotă iraționalitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatei Stratieva Veronica.

Analizând decizia instanței de apel sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că, este neîntemeiată soluția în partea stabilirii modului de executare a pedepsei, în privința inculpatei Stratieva Veronica.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs notează faptul că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare

persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana vinovatului, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în prezenta cauză, inculpata Stratieva Veronica a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru comiterea a trei infracțiuni și anume pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.192 alin.(2) lit. b) Cod penal, care conform art.16 alin.(4) Cod penal se consideră infracțiune mai puțin gravă; art.art.27, 187 alin.(2) lit. e) și f), 188 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal, care conform art.16 alin.(4) Cod penal, se consideră ca infracțiuni grave.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că, pedeapsa inculpatei Stratieva Veronica, a fost aplicată, în interiorul noilor limite stabilite prin aplicarea prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, careva erori în acest sens nefiind constatate.

La capitolul stabilirii tipului pedepsei inculpatei, instanța de apel a menționat că a ținut cont de personalitatea inculpatei, gravitatea faptelor comise, și prin aplicarea prevederilor art.art.78 alin.(2), 79 alin.(1) Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală și art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 11 luni închisoare, iar în conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Însă, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a executării pedepsei, ajungând la o concluzie nemotivată în ce privește aplicarea față de inculpată a dispozițiilor art.90 Cod penal, întrucât în speță, instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatei.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, adică suspendarea executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora. În cadrul instituției suspendării executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Colegiul penal lărgit notează că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. Din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al vinovatului, ci o facultate pentru instanța judecătorească, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, prevăzute de art.90 Cod penal, se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal lărgit constată că, la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatei în prezenta speță, instanța de apel nu a indicat motive clare ce au stat la baza concluziilor privind posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în raport cu personalitatea inculpatei ce a comis două infracțiuni grave și una puțin gravă, cu intenție, anterior a mai comis infracțiuni inclusiv și similare, pentru care fapt a fost condamnată, fapt ce demonstrează că inculpata nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel la analizarea condițiilor privind aplicarea art.90 Cod penal, insuficient a abordat personalitatea inculpatei Stratieva Veronica, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea concluziilor privind irraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recursului și constată că concluzia instanței de apel, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără să execute pedeapsa cu închisoare este eronată, din care considerente urmând a fi exclusă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal față de inculpata Stratieva Veronica, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatei.

Colegiul penal lărgit menționează că, în speță, sunt respectate prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnatului.

Excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece ca agravare a situației condamnatului se înțelege situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Reieșind din cele relevate, Colegiul penal lărgit statuează asupra faptului că, în cauza supusă judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis eroarea de drept prevăzută de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și astfel conchide că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, casată parțial decizia instanței de apel în partea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatei Stratieva Veronica, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Danu Igor,

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în latura penală, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care se exclude aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatei Stratieva Veronica xxxx.

Stratieva Veronica xxx, se consideră vinovată și condamnată în baza art. art.192 alin.(2) lit. b), 188 alin.(2) lit. b), e) și f) și 27, 187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate la 4 (patru) ani și 11 (unsprezece) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul de executare a pedepsei lui Stratieva Veronica xxx, se calculează din momentul reținerii acesteia.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 12 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion